

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

ആനാംഘട്ടം

ക്വമ്പയിൻ 04

സുറത്തുൽ അകബുത്ത്

ആയത്ത് 45 മുതൽ 55 വരെ

2024 ജൂലൈ 07 ഞായർ മുതൽ ജൂലൈ 21 ഞായർ വരെ

Velicham Online

velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

വാക്യം - 5

﴿45﴾ (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്യ്' [ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നീ പാരായണം ചെയ്യുക. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം, നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും, നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം തന്നെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

﴿45﴾ **أَتْلُ** നീ പാരായണം ചെയ്യുക, **إِلَيْكَ** നിനക്ക് **مِنَ الْكِتَابِ** വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്, **وَأَقِمِ الصَّلَاةَ** നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക **إِنَّ الصَّلَاةَ** നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം **تَنْهَىٰ** തടയുന്നു, നിരോധിക്കുന്നു **عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ** നീചവൃത്തി (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യിൽ നിന്ന് നിഷിദ്ധമായ (നികൃഷ്ടമായ- വെറുക്കപ്പെട്ട)തിൽനിന്നും **وَلَذِكْرُ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കൽ, സ്മരിക്കൽ **أَكْبَرُ** ഏറ്റവും വലിയ (മഹത്തായ) കാര്യംതന്നെ **وَاللَّهُ يَعْلَمُ** അല്ലാഹു അറിയുന്നു **مَا تَصْنَعُونَ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്

വിശുദ്ധ കുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യാനും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനുമുള്ള ഈ കൽപന ബാഹ്യത്തിൽ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അത് നബിﷺക്ക് മാത്രം ബാധകമായതല്ല, എല്ലാവർക്കും ബാധകമായതാണ്. കുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് സ്വയം തന്നെ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായ വശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയുമാണ് വായനയുടെ ആവശ്യം. അത് പ്രവർത്ത

നത്തിലും, പ്രയോഗത്തിലും വരുത്തുകയാണ് അതിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ കൽപിച്ചതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹുതന്നെ ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നു. നീചവും നിഷിദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് നമസ്കാരം മനുഷ്യനെ തടയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് അതിലൊന്ന്. പക്ഷേ, നാമമാത്ര നമസ്കാരംകൊണ്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധ്യമാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'നമസ്കരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ 'നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക' (أَقِمِ الصَّلَاةَ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പതിവായും, കൃത്യമായും, പരിപൂർണ്ണമായും, ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടും ഭക്തിയോട് കൂടിയും ആയിരിക്കണം നമസ്കാരം. എന്നാൽ മാത്രമേ നമസ്കാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിറുത്തലാവുകയുള്ളൂ. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയാണ് നമസ്കാരത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യം. 'അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കൽ ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമാണ്' (وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ) എന്ന് തുടർന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും 'എന്നെ സ്മരിക്കുവാനായി നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക' (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) എന്ന് സൂ:താഹയിൽ മുസാ നബി (അ)യോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റും ഇത് വ്യക്തമാണ്. നമസ്കാരത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഓരോ ഘടകവും- വാക്ക് കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഓരോ കർമ്മവും- പരിശോധിച്ചാലും അവയെല്ലാം ഈ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് കാണാം.

അപ്പോൾ, നമസ്കാരംകൊണ്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ- നീച, നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിരമിക്കലും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കലും- കൈവരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം, നമസ്കാരം അതിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നതാകുന്നു. 'ഒരുവന്റെ നമസ്കാരം അവനെ നീചവൃത്തിയിൽനിന്നും, നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവന് നമസ്കാരമില്ല' (فَلَا صَلَاةَ لَهُ - ابوحاتم وغيره) من لم تنتهه صلواته عن الفحشاء والمنكر ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ ആയത്തിലെ അവസാനഭാഗവും ഇതിലേക്ക് സൂചന നൽകുന്നു: (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നു.)

ذَكَرَ (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് 'സ്മരിക്കുക, നിരൂപിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക, പറയുക, ധ്യാനിക്കുക' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥവും പറയാവുന്നതാണ്. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്ർ' (الذِّكْرُ) എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ, മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്ക്കൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ദിക്റുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. അഥവാ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം ഗുണങ്ങളെയും, സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്താവിചാരങ്ങളും, അവനോടുള്ള മാനസികമായ ഭയഭക്തിയും, 'തസ്ബീഹ്, തഹ്ലീൽ, തക്ബീർ, ഹംദു, ദുആ' (*) മുതലായ ധ്യാനവാക്യങ്ങളും- എല്ലാതന്നെ-ദിക്റുകളാകുന്നു. വാഗ്മൂലമുള്ള ഈ ദിക്റുകൾക്കും ഹൃദയ സാന്നിധ്യം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി നബി ﷺ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأِ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ - متفق عليه

സാരം: എന്റെ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ. അവൻ എന്നെ ഓർക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ സ്വയം (മനസ്സിൽ) എന്നെ ഓർത്താൽ ഞാൻ അവനെയും സ്വയം ഓർക്കും. ഒരു സംഘ

(*) التسبيح والتهليل والتكبير والحمد والدعاء

ത്തിൽവെച്ച് അവൻ എന്നെ ഓർത്താൽ (എന്നെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചാൽ) അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു സംഘത്തിൽവെച്ച് ഞാൻ അവനെയും ഓർക്കും (പ്രസ്താവിക്കും.) (ബു; മു.) 'എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലും, കൃപാകടാക്ഷത്തിലും ഒരാൾക്ക് എത്രകണ്ട് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസവും, സുപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടോ ആ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും അല്ലാഹു അവനോട് ഇടപെടുക എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമയനുസരിച്ചായിരിക്കും ഈ വിശ്വാസവും, പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാവുക.

'കർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് ഏതാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായത്?' എന്ന് ഒരാൾ നബി ﷺ യോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ മറുപടി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദിക്ർ' നിമിത്തം നിന്റെ നാവ് നനഞ്ഞതായിക്കൊണ്ട്- നാവിനാൽ ദിക്ർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ- നീ ഇഹലോകവുമായി പിരിഞ്ഞുപോകലാകുന്നു.

(ان تفارق الدنيا ولسانك رطب من ذكر الله - احمد والترمذى)

ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അല്ലാഹു അവന്റെ കാരുണ്യവും, അനുഗ്രഹവും വഴി നിങ്ങളെ- മനുഷ്യരെ -സ്മരിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരണവും, കർമ്മങ്ങളും വഴി സ്മരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതും ശ്രേഷ്ഠമായതുമാകുന്നു.

اللَّهُ اعلم

ജുസ്ഉ - 21

﴿46﴾ വേദക്കാരോട് ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തരുത്; അവരിൽനിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടൊഴികെ. നിങ്ങൾ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്യണം: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ആരാധനയും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയും ഒരു വനാകുന്നു; ഞങ്ങൾ അവന് കീഴ്പ്പെട്ടവരും (മുസ്ലിമുകളും) ആകുന്നു.'

﴿46﴾ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُد مُسْلِمُونَ

﴿46﴾ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരോട് തർക്കം നടത്തരുത്, വാഗ്വാദം ചെയ്യരുത്, (യാതൊരു രീതിയിലല്ലാതെ) إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ അത് (യാതൊരു രീതിയിലല്ലാതെ) إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ആരാധനയും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയും ഒരു വനാകുന്നു; ഞങ്ങൾ അവന് കീഴ്പ്പെട്ടവരും (മുസ്ലിമുകളും) ആകുന്നു.

അവരിൽ നിന്ന് **وَقُولُوا** നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യണം **آمَنَّا** ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു **وَأُنزِلَ إِلَيْنَا** ഞങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ **بِالَّذِي** ഞങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും **وَأِهْتَمْنَا** ഞങ്ങളുടെ ഇലാഹും (ആരാധനയും) **وَالْهَيْكَلُ** നിങ്ങളുടെ ഇലാഹും **وَاحِدٌ** ഒരുവനാണ്, ഏകനാണ് **وَنَحْنُ** ഞങ്ങൾ **أَلَمْ** അവൻ **مُسْلِمُونَ** കീഴ്പ്പെട്ടവരുമാണ്, അനുസരണമുള്ളവരാണ്

ജൂതന്മാരും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരുമായി വാഗ്വാദം നടത്തുമ്പോൾ, യുക്തവും ഹൃദ്യവുമായ ന്യായങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും മുഖേന സൗമ്യമായ രൂപത്തിലായിരിക്കണം അത് നടത്തുന്നത് എന്ന് ഈ വചനം മുസ്ലിംകളെ ശാസിക്കുന്നു. കുതർക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ, അപമര്യാദയോടെ പെരുമാറുന്നവർ, ന്യായത്തിനും ലക്ഷ്യത്തിനും വില കല്പിക്കാത്തവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ കല്പന ബാധകമല്ല. അവരോട് പരുഷമായും, ഗൗരവപൂർവ്വവും ഇടപെടേണ്ടതായി വരുന്നതാണ്. **إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ** (അവരിൽ നിന്നും അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടൊഴികെ) എന്ന വാക്ക് അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. അക്രമം അതിരുകവിഞ്ഞു വാളെടുക്കുന്നതുവരെ നില എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളപക്ഷം, അങ്ങനെയുള്ളവരോട് വാദപ്രതിവാദം വാൾമുഖേന ആയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വാസ്തവമോ അവാസ്തവമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വല്ല വാർത്തയും അവർ- വേദക്കാർ- കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം അത് സ്വീകരിക്കുവാനും, നിഷേധിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അത് സത്യമായേക്കാനിടയുള്ളത് കൊണ്ട് നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ല; അസത്യമായിരിക്കാനിടയുള്ളത് കൊണ്ട് സ്വീകരിക്കാനും പാടില്ല. അത് കൊണ്ട് അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾ കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന നയമാണ് **وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ** (ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം.) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്: ഞങ്ങൾ ക്വർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് പോലെത്തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ യഥാർത്ഥ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മൊത്തത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു; ഒന്നു പോലും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ക്വർആനെപ്പോലെ അവ സുരക്ഷിതമല്ലാത്തത് കൊണ്ട്- പല ഏറ്റക്കുറവുകളും കൈകടത്തലുകളും അവയിൽ നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട്- ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാനോ, വിശദരൂപത്തിൽ ഓരോന്നിലും വിശ്വസിക്കുവാനോ ഞങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. എന്നിങ്ങനെയാണ് വേദക്കാർ തൗറാത്തിൽനിന്നോ, ഇൻജീലിൽ നിന്നോ വല്ല ഭാഗവും ഉദ്ധരിച്ചു കാണിക്കുമ്പോൾ മുസ്ലിംകൾക്ക് പറയുവാനുള്ളത്.

അബൂഹുറയ്റഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:
 كان اهل الكتاب يقرءون التوراة بالعبرانية ويفسرونها بالعربية لاهل الاسلام فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تصدقوا اهل الكتاب ولا تكذبوهم وقولوا امنا بالله وما انزل البنا - الاية - رواه البخارى

‘ഇസ്ലാമിന്റെ ആൾക്കാർക്ക് (മുസ്ലിംകൾക്ക്) വേദക്കാർ അബ്റാനീ (ഹിബ്രൂ) ഭാഷയിൽ തൗറാത്ത് വായിച്ചു അറബിയിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ നബി ﷺ പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾ വേദക്കാരെ (അവരുടെ പ്രസ്താവനകളെ) സത്യമാക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ **أَمَنَّا بِاللَّهِ** എന്ന് (ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാനം വരെ) പറ

അതക്കൂവീൻ' (ബു)

വേദക്കാരിൽനിന്നും, നിലവിലുള്ള തൗറാത്ത് - ഇൻജീലുകളിൽനിന്ന് (ബൈബിളിൽനിന്ന്) വാർത്തകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നാം മുഖവുരയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.

﴿47﴾ അത്പോലെ, [മുൻവേദങ്ങൾ ഇറക്കിയത് പോലെ] നിനക്ക് നാം (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ [ബ്രഹ്മര] ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കൂട്ടരിലും തന്നെ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവിശ്വാസികളല്ലാതെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ
يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا تَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا

الْكَافِرُونَ ﴿47﴾

﴿47﴾ അപ്രകാരം, അത്പോലെ അന്യർക്കും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു, അവതരിപ്പിച്ചു നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് അപ്രകാരം, ഗ്രന്ഥം ആയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) യാതൊരു കൂട്ടർക്കും നാം അത് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇതിൽ, അതിൽ ഇക്കൂട്ടരിലുമുണ്ട്, ഇവരിൽ നിന്നുമുണ്ട്. വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇതിൽ, അതിൽ നിഷേധിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം)കളെ അവിശ്വാസികളല്ലാതെ, (സത്യത്തെ) മുടിവെക്കുന്നവരല്ലാതെ

വേദക്കാരായ എല്ലാവരും കൂർആനിൽ വിശ്വസിക്കും എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. തൗറാത്തിലും, ഇൻജീലിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങൾ നബി ﷺ യിൽ പുലർന്നു കണ്ടതിനെ നിഷേധിക്കുവാനും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും മുതിരാത്തവരും, കൂർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് എന്ന് താൽപര്യം. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (റ) തുടങ്ങിയ പല പണ്ഡിതന്മാരും മറ്റ് പലരും നബി ﷺ യിലും, കൂർആനിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും, നബി ﷺ യുടെ കാലശേഷവും എത്രയോ ആളുകൾ ഇസ്ലാമിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സു: ആലുഇറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ - آل عمران അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായുംകൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, തങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ, നിശ്ചയമായും വേദ

ക്കാരിലുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് അൽപമായ വില വാങ്ങുന്നതല്ല. അക്കൂട്ടർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.) ആലുഇം റാൻ മദനീസുറത്തുകളിൽപെട്ടതും അൻകബൂത്ത് മക്കീസുറത്തുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുമാണ്.

മക്കയിലെ മുശ്റിക്കുകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടാണ് **وَمِنْ هَؤُلَاءِ** (ഇക്കൂട്ടരിലുമുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞത്, വേദക്കാരായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, കൂർആനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും സത്യാന്വേഷികളും യഥാർത്ഥ ദൈവവിശ്വാസികളും ആയിരിക്കയില്ല; സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികൾ മാത്രമേ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് അല്ലാഹു തുറന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കയാണ്. 48-ാം വചനത്തിൽ അവരെക്കുറിച്ച് വ്യർത്ഥകാരികൾ- അഥവാ നിരർത്ഥവാദികൾ- എന്നും, 49 ൽ അക്രമകാരികൾ എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ കൂർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരാൾ ഒരു വിധേനയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മോക്ഷത്തിന് വിധേയനാവുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല- മറ്റ് വിധേന അവർ എത്ര നല്ലവരായാലും ശരി.

﴿48﴾ യാതൊരു ഗ്രന്ഥവും ഇതിന് മുമ്പ് നീ പാരായണം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, നിന്റെ വലത് കൈകൊണ്ട് അതെഴുതുകയാകട്ടെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ഈ വ്യർത്ഥകാരികൾക്ക് സന്ദേഹപ്പെടാമായിരുന്നു.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَأَرْتَابَ

الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

﴿49﴾ എങ്കിലും അത് ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സുവ്യക്തമായി (തെളിഞ്ഞു) കിടക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

അക്രമകാരികളല്ലാതെ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

وَمَا سَجَّحْدُ بِغَايَتِنَا إِلَّا

الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

﴿48﴾ وَمَا كُنْتَ നീ ആയിരുന്നില്ല **تَتْلُوَ** പാരായണം ചെയ്യും **مِنْ قَبْلِهِ** ഇതിനുമുമ്പ് **مِنْ كِتَابٍ** ഒരു ഗ്രന്ഥവും, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് (ഒന്നും) **وَلَا تَخُطُّهُ** നീ അത് എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല **بِيَمِينِكَ** നിന്റെ വലകൈകൊണ്ട് **إِذَا** എന്നാൽ (അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ) **لَأَرْتَابَ** സംശയിക്കാമായിരുന്നു, സന്ദേഹിക്കാമായിരുന്നു **الْمُبْطِلُونَ** വ്യർത്ഥകാരികൾ, നിരർത്ഥവാദികൾ(ക്ക്) **﴿49﴾ بَلْ** എങ്കിലും, പക്ഷേ **هُوَ** അത് **آيَاتٌ** ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് **فِي صُدُورِ الَّذِينَ** സുവ്യക്തങ്ങളായ, തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന **الَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടരുടെ

യായിട്ടില്ലേ?! വിശ്വസിക്കുന്ന ജനതക്ക് നിശ്ചയമായും അതിൽ കാര്യവും, ഉപദേശവുമുണ്ട്.

ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ

വിഭാഗം - 6

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

﴿52﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുതന്നെ മതി. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവൻ അറിയുന്നു. വ്യർത്ഥമായതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർതന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُوتِيَكَ هُمُ

﴿53﴾ അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് (ഇപ്പോൾതന്നെ) ശിക്ഷ വരുമായിരുന്നു. അവർ അറിയാത്ത നിലയിൽ തീർച്ചയായും അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

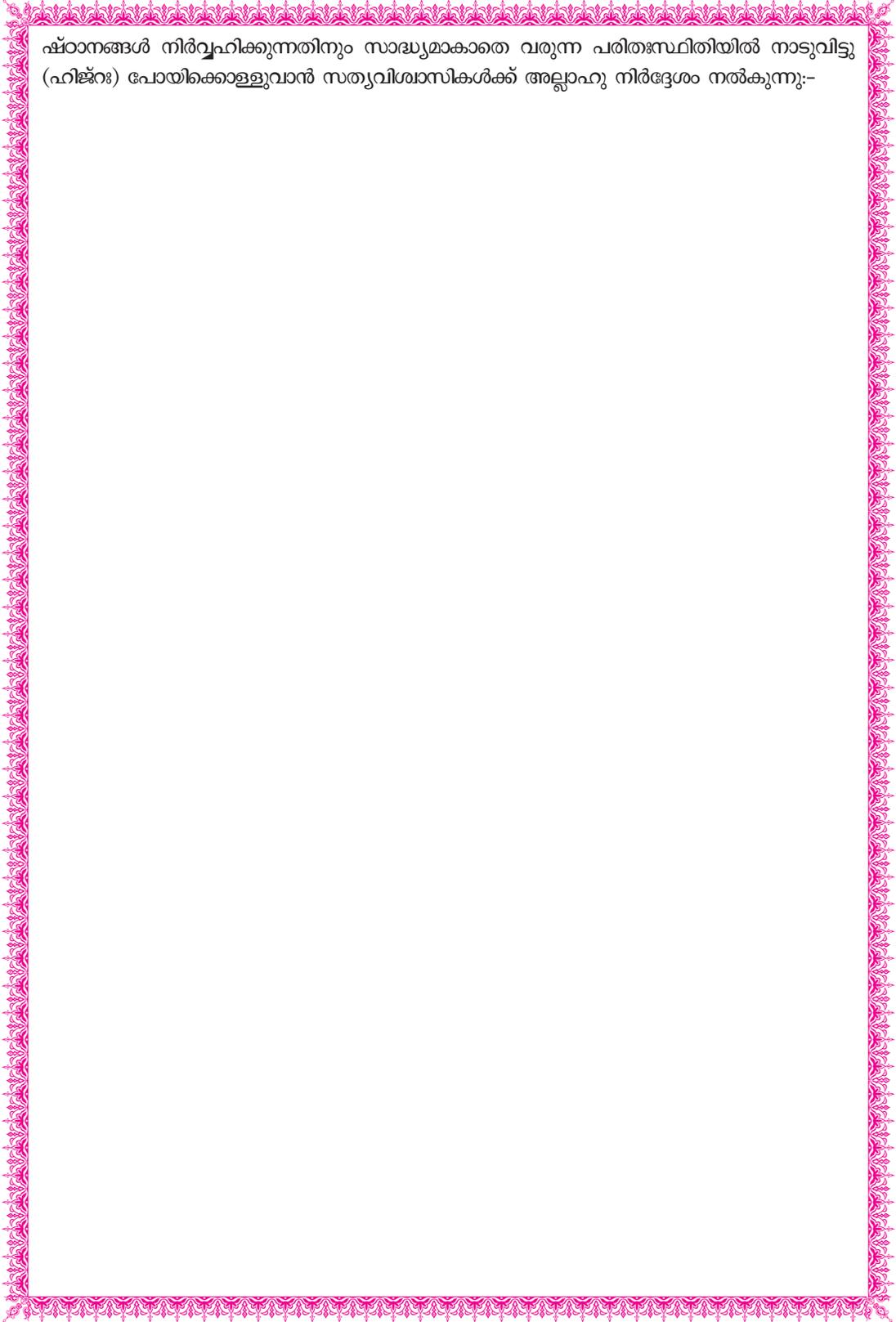
الْخَسِرُونَ ﴿٥٢﴾
وَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِهِمْ ۗ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿54﴾ അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; നരകമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ

﴿55﴾ അവരുടെ മുകൾഭാഗത്തുകൂടിയും, അവരുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽ കൂടിയും ശിക്ഷ അവരെ മുട്ടുന്ന ദിവസം! (അന്നാണ് അതുണ്ടാകുക.) 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് [പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം] നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ.' എന്ന് അവൻ

لْمُحِيطَةِ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٣﴾
يَوْمَ يَغْشَاهُمْ ۗ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ ۗ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

ഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും സാധ്യമാകാതെ വരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നാടുവിട്ടു (ഹിജ്റ:) പോയിക്കൊള്ളുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു:-